

In de weekgelegd 11, 2022

De grens tussen paradijs en woestenij ...

De kranten en andere media volgend, kunnen wij er niet om heen. De droom van vrede in Europa heeft hier een lelijke barst opgelopen. Veel mensen hier vonden vrede de normaalste zaak van de wereld, zij waren vergeten dat deze met het bloed van duizenden mensen is ‘gekocht en betaald’. En nu zijn in Oekraïne plots velen van het ‘paradijs’ in de wildernis terechtgekomen, in een woestijn. Het beeld van de woestijn heeft een sterk Bijbelse connotatie. Het Joodse volk trok er veertig jaar doorheen, een mensenleven (!).

Als in parallel daarmee, verblijft Jezus veertig dagen in de woestijn (Lukas 4, 1-13). Hij wordt er op de proef gesteld door de duivel (de ‘tegenstrever’), om zijn van God gegeven talenten te gebruiken voor zichzelf. Waar de eerste Adam, met Eva, viel voor de vrucht van de boom, weerstaat Jezus, de nieuwe Adam -na veertig dagen vasten- de honger naar alles waar wij aan ‘haken’: bezit, macht en aanzien. Veelzeggend? Oekraïne betekent letterlijk: *grensland*. Lijken de beproevingen van Jezus je niet zo moeilijk? Hoe zit het dan bij ons waar het gaat om mensen die altijd de aandacht van anderen (van ons) opeisen, of het bezit van geld en goederen, van land (Oekraïne!), van macht, thuis of op het bedrijf, of die jaloers zijn vanwege een geliefde? Ruzies tussen gezinsgenoten en gewezen vrienden vinden vaak hun oorzaak in jaloezie. De vraag wordt dán: hoe komen we van de woestenij weer in vruchtbaar land?

De woestijn die in de Bijbel een rol speelt als plaats van *beproeving*, kan ook de *leerplaats* zijn waar wij leren om vruchtbaar met diezelfde verleidingen om te gaan. Zoals Jezus vervuld van de Heilige Geest naar de woestijn werd gevoerd, zo is diezelfde Geest ook bij ons in de woestijn, die het leven soms is. Hier worden wij uitgenodigd te *leren* om met elkáár mens te zijn, in harmonie en vrede. Dat heeft zijn tijd nodig, maar hoeft echt geen mensenleven te duren.

Frank van der Knaap, 06-03-2022